

1. Midrash, Vayikra Rabbah 26:7 – See Vayikra 20:27-21:1

א"ר יהושע דסכנין בשם ר' לוי מלמד שהראהו הקב"ה למשה דור דור ושופטיו, דור דור ומלכיו, דור דור וחכמיו, דור דור ומנהיגיו, דור דור ומשניו, דור דור ושוטריו, דור דור ופרנסיו, דור דור וחומסיו, דור דור וגולגוליו, דור דור ונביאיו, והראהו שאול ובניו נופלים בחרב. אמר לפניו "מלך ראשון שיעמוד על בניך ידקר בחרב?!" אמר לו הקב"ה, "ולוי אתה אומר? אמור אל הכהנים שהרג שהם מקטרגים אותו!" שנאמר 'ויאמר ד' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן'.

Rabbi Yehoshua of Sikhnin cited Rabbi Levi: This teaches that Gd showed Moshe each generation and its judges, each generation and its kings, each generation and its sages, each generation and its leaders, each generation and its deputies, each generation and its officers, each generation and its sponsors, each generation and its *chomsim*, each generation and its thieves, each generation and its prophets, and He showed him Shaul and his sons fallen by the sword. He said, "Shall the first king to stand before You be stabbed by the sword?!" Gd replied, "To Me you ask this? 'Speak to the kohanim, sons of Aharon' whom he killed, who charge him!" As it says, "And Gd said to Moshe: Speak to the kohanim, sons of Aharon."

Review Questions

Introduction

- 1) What is the main theme of the chapter?
- 2) Where else do we find Ov referenced in Tanach, aside from the prohibitions?
- 3) What does an Ov do?
- 4) Is Ov real?
- 5) Why does the Torah prohibit Ov?

28:3-6 Philistine invasion, Shaul's desperation

- 6) Why do we reiterate that Shemuel has died?
- 7) Why do we mention Shaul's campaign against necromancy?
- 8) Why won't Hashem respond to Shaul?
- 9) How can Divrei haYamim I 10:13-14 say Shaul didn't seek Hashem? 28:6 says he did!

28:7-10 Shaul seeks an Ov

- 10) Why does a midrash say the Ov is Avner's mother?
- 11) Why does a midrash say Shaul's escorts were Avner and Amasa?

28:11-14 Summoning Shemuel

- 12) Where does a midrash see support for the idea that Moshe came up with Shemuel?
- 13) How did the Ov know it was Shaul petitioning her?
- 14) How did the Ov know it was the spirit of Shemuel?
- 15) What might we learn about the afterlife from Shemuel's appearance and speech?

28:15-19 Shemuel's message

- 16) Why is Shemuel agitated?
- 17) Why does Shaul think Shemuel will answer, if Gd did not?
- 18) Why should Shaul's sons die for Shaul's sins?
- 19) Why should the nation fall to the Plishtim for Shaul's sins?
- 20) Did Shemuel really come up and speak to Shaul?
- 21) Why will Shaul die in battle?

28:20-25 The Aftermath

- 22) What might we learn from the similarity of the Ov and Avraham in their chesed?
- 23) Is there something to be learned from Shaul going to fight?

Where were we?

2. Ralbag to Shemuel I 29:2

דוד הוכרח למלא את מצות אכיש מצד היותו תחתיו, ומפני מה שגלה לו שהוא תמיד פושט על ישראל להראות לו כי נבאש דוד את עמו. והנה היתר מחשבת דוד בלכתו להיות לשטן לפלשתים ולסכל עצתם על ישראל, כי זה ממה שיקל לו עשייתו אחר שהם בוטחים בו:

Dovid was compelled to fulfill Achish's order, being subordinate to him, and because he had revealed to [Achish] that he perpetually attacked Israel, to show that Dovid had turned on his own nation. The explanation of Dovid's thought was in going to be an obstruction to the Philistines and to frustrate their counsel against Israel, for this would be easy for him to do, as they trusted him.

3. Radak, Commentary to Divrei haYamim I 22:8

גם בדמי הגוים אשר שפך אותם שלא היו בני מלחמתו אפשר שהיו בהם אנשים טובים וחסידים. אעפ"י כן לא נענש עליהם כי כוונתו לכלות הרשעים שלא יפרצו בישראל ולהציל עצמו כשהיה בארץ פלשתים...

Also, in the blood of the non-Jews he spilled, people who were not at war with him, perhaps there were good and pious people. Still, he was not punished for this, as his intent was to eradicate the wicked lest they attack the Jews, and to save himself in the land of the Philistines...

4. Abarbanel to Shemuel I 28:2

התבאר מכלל זה שגם האומות אכיש ואנשיו היו אוהבים מאד לדוד, והיה נחשב בעיניהם לשר וגדול והיו מכירים גבורותיו ומעשיו הנפלאים, וזה היה גם כן מפעל הקל יתברך וחסדיו עמו, כמו שאמר שלמה (משלי ט"ו ז') "ברצות ד' דרכי איש, גם אויביו ישלים אתו."

It is clarified from all this that even the nations, Achish and his men, greatly loved David, and considered him a noble and leader, and they recognized his strength and amazing deeds. This was also Gd's doing and His kindness with him, as Shlomo said (Mishlei 16:7), "When Gd desires the ways of a person, even his enemies will make peace with him."

5. Malbim to Shemuel I 28:1

ולא רצה שילך עם החיל, באשר חשש שלא ירצה להלחם עם ישראל, או שירא שפלשתים לא יאמינו בו...

And [Achish] did not want [David] to go with the soldiers, worrying that he would not want to fight against Israel, or fearing that the Philistines would not trust him...

Outline of Perek 29

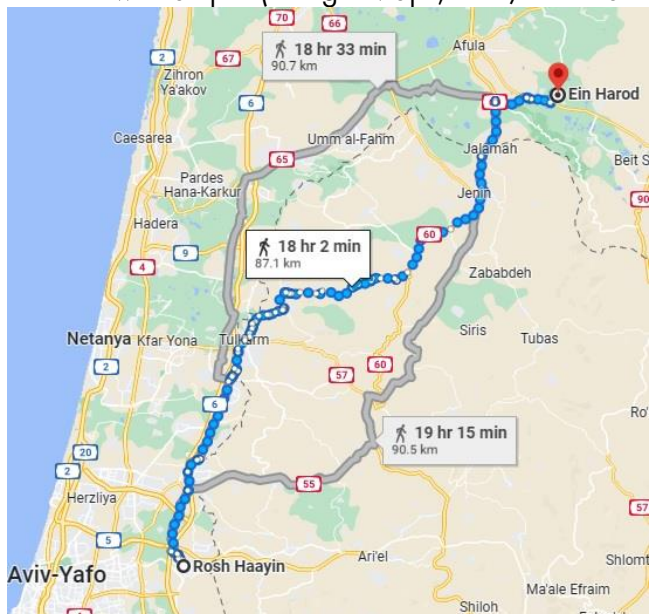
29:1-3 Plishtim reject Dovid's role in battle against the Jews; Achish defends Dovid

29:4-7 Plishtim object again, and Achish caves and tells Dovid to leave the war

29:8-11 Dovid objects, but complies when Achish sends him back from the battle

29:1-3 Plishtim vs Achish regarding Dovid

6. The two camps? (Google Maps, Afek/Rosh ha'Ayin vs Ayin/Ein Harod

7. Ivrim Insult (14:11) or Pun (13:7)?

8. Malbim to Shemuel I 29:3

"הלוא זה דוד עבד שאול" - הוא עבד המורד באדוניו, שודאי ינקום בו לעת מצוא.

"Isn't this Dovid, servant of Shaul" – He is a servant who rebelled against his master, who will certainly take revenge against him when he can.

9. "These days or these years"

- Dovid has been here for ages, even years, and it's been good (Abarbanel)
- It was only months, but it feels like years (Radak)
- It's been years since Dovid first arrived, in Chapter 21 (Malbim)

10. Abarbanel to Shemuel I 29:5

ואין כן דעתי, כי חלילה לאיש נכבד כדוד יגמול את אכיש (עם היותו ממלכי פלשתים) רעה תחת טובה, והנה היה זה אליו קשה ודבר מגונה מאד. אבל היתה כוונתו אצלי שלא ילחם שמה, וכמ"ש לו אכיש "לכן שומר לראשי אשימך כל הימים..."

ואחשוב אני שעל זה הענין עשה דוד ע"ה מזמור (תהלים קל"ט א') "ד' חקרתני ותדע, שדבר בו בידיעה האלקית ושהוא ית' חוקר לבות ובוהן כליות, למה שידע בזה כוונתו ורצונו והיותו מוכרח במעשיו. ולכן היה חתימת דבריו שמה (שם יט-כד) "אם תקטל אלוך רשע ונאשני דמים סורו מני: אֲשֶׁר יִמְרָד לְמִזְמָה נָשָׂא לְשׂוֹא עֲרִיד: הֲלוֹא מְשֻׁנְאִיד ד' אֲשֶׁנָּא וּבִתְקוּמָיִד אֲתִקוּטִט: תְּכַלִּית שְׁנָאָה שְׁנָאָתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי: חֲקַרְנִי קָל וְדַע לְבָבִי... וְרָאָה אִם דָּרָד עֲצָב בִּי וְגו'." ולא אמר "ואנשי דמים סורו מני" על האנשים אשר היו הולכים עמו, כל איש אשר לו נושה ומר נפש (כב:ב) ... אבל היתה כוונתו להתנצל משבתו בתוך פלשתים ומאשר בא עמהם במחנה להלחם בישראל.

ועל זה אמר "אם תקטול אלוך רשע" שהוא שאול, ואנשי דמים גם כן, ר"ל ההולכים עם שאול לרדוף את דוד... והיה גזרת המאמר: "כאשר תהרוג אותם, הנה אז הלא משנאיך ד' אשנא," רמז לאכיש מלך גת ולפלשתים, "ובתקומיך אתקוטט," אזי בפועל אשנא ואתקוטט מקומיך, כי עתה אין לי כי אם לבד הכוונה הרצויה...

I do not agree; it would be a desecration for an honoured man like Dovid to repay Achish (granted that he was a Philistine king) evil in return for good. This would be difficult and very disgraceful for him. But I think he intended not to fight there, as Achish said to him (28:2), "Therefore, I will make you a guard for my head forever."...

And I think that this is what Dovid meant in Psalm 139, "Gd, You have investigated me and You know," speaking of Divine knowledge and that Hashem investigates hearts and examines innards, to know his intent and desire and that he was forced to do this. And therefore he concluded his words there, "If You, Gd, will kill the wicked, and men of blood will leave me, who praise You for their plots, Your enemies who elevate You for nothing. Those who hate You, Gd, I hate, and I fight those who rise against You. I have hated them to the height of hatred; they are my enemies. Search me, Gd, and know my heart... And see if there is a way of angering in me, etc." He did not say "and men of blood will leave me" about the men who accompanied him, the men with creditors and of bitter spirit (22:2)... But he meant to apologize for living among the Philistines and coming with them in their camp to fight Israel.

For this he said, "If You, Gd, will kill the wicked," meaning Shaul, and the men of blood likewise, meaning those who go with Shaul to pursue Dovid... And the meaning of the text is, "When you kill them, then those who hate You, Gd, I will hate," meaning Achish king of Gat and the Philistines, "And I will fight those who rise against You," then in practice I will hate and fight those who rise against Gd. For now, I only have the desirable intent...

11. Rabbi Amnon Bazak, פרק כט דוד במחנה פלשתים

ניתן להסיק, שהמסופר בפרקנו התרחש למעשה לפני המסופר בפרק כ"ח, ומתואר כאן השלב הראשון בכינוס שני הצבאות, שנערך באזור מרכז הארץ, לפני העלייה למקום המערכה בצפון. ואכן, רק בסיום פרקנו נאמר: "ופלשתים עלו ירךעאל" (פס' יא).

קביעה זו מעוררת, כמובן, את השאלה, מדוע הביא המקרא את פרקנו אחרי פרק כ"ח. לכאורה היה פשוט הרבה יותר לסמוך אותו לפרק כ"ז, שעסק ממילא ביחסי דוד ואכיש, ולהביא רק לאחריו את סיפור שאול ובעלת האוב – לא רק מפני שמדובר בסיפור אחר, אלא משום שמבחינה כרונולוגית סיפור זה באמת אירע מאוחר יותר, בשלב מתקדם יותר של המערכה!

נראה אפוא, שאכן חשוב היה מבחינת הסיפור להקדים את פרשת בעלת האוב לפרקנו, על אף שהיא התרחשה מאוחר יותר. על חשיבותו של שינוי זה נעמוד להלן.

One may conclude that what is told in our chapter happened before that which is told in Chapter 28. Here is described the first step in the gathering of the two armies, which was arrayed in the centre of the land, before they ascended to the place of battle in the north. Only at the end of our chapter is it said, "And the Philistines ascended to Yizre'el." (29:11)

This stipulation awakens, of course, the question: why did the text bring our chapter after Chapter 28? It would seem to have been much simpler to juxtapose [our chapter] with Chapter 27, which dealt with the relationship of Dovid and Achish, and then afterward to bring the story of Shaul and the *ov* – not only because it speaks of a different story, but because chronologically, this story truly happened later, at a later stage of the battle!

It appears that it was important, in terms of the story, to put the story of the *ov* before our chapter, even though it happened later. We will address the importance of this alteration later.

29:4-7 Plishtim object again, and Achish caves and tells Dovid to leave the war

12. The relevance of the women's praise

- David is mighty and scary (Radak)
- David is driven to hate the Philistines (Abarbanel)
- He will attack us in order to earn that praise again (Malbim)

13. Abarbanel to Shemuel I 29:7

וכדי לעשות חפצם ושאלתם היה אומר אליו שישוב לדרכו, ולא גלה לו טענותיהם אשר אמרו נגדו כדי לשמור כבודו.

And in order to do their will and request, [Achish] told him to go on his way. He did not reveal to him the claims they made against him, to protect his dignity.

29:8-11 Dovid objects, but complies when Achish sends him back from the battle

14. Radak to Shemuel I 29:10

האנשי אשר באו אתך שנתבאשו בשאול אדוניהם גם כן:

The men who came with you, who also turned on their master Shaul.

15. Abarbanel to Shemuel I 29:8-10

ודוד נתרעם מזה באמרו "כי מה עשיתי וגו'", והנראה אלי בזה הוא שסרני הפלשתים לא פחדו כי אם מדוד לבד ולא מאנשיו, לפי שדוד אולי יתרצה אל אדונו בראשיהם, וגם לפי מה שהתפרסם שהכה דוד ברבבותיו, אבל באנשיו שלא נמצאו בהם הסבות האלה לא חששו דבר... ודוד מצא מקום לטעון "כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך", ר"ל מה הרעה אשר מצאת בי בפרט, יותר מכל העבדים אשר אתי? כ"א היה הסבה להיותנו עבדים, הנה הוא ספק כללי לכלנו! אבל בהיותכם מפרטים אותי לבד, יורה שמצאת בי רשע ופשע בפרט. ולכן השיבו אכיש שחלילה לו משומו בו פקפוק, כי הוא בעיניו היה ישר וטוב כמלאך האלקים, אך שסרני פלשתים בלי סבה אמרו "לא יעלה דוד עמנו במלחמה", ואמר אכיש זה בסתם לפי שנתבייש מלגלות אליו טענותיהם. אבל כדי לכבדו אמר "ועתה השכם בבקר ועבדי אדוניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם", רוצה לומר ילכו כלם עמך, באופן שיהיה הדבר כולל כלכם ולא פרטי...

16. Ralbag to Shemuel I 29:10

תכף שיהיה האור לכם ואמר לו זה שלא יסתכנו על יד אנשי המלחמה:

17. Abarbanel to Shemuel I 29:10

לפי שההליכה מהמלחמה והחזרה ממנה לא תאות כי אם לחלושי הלב ולאיש הירא ורך הלבב, והיא חרפה גדולה והרואה אותם ישחק אליהם וילעגו להם, לכן צוה שישובו בהשכמה ואיש אל ידע בהחזרתם וכל זה מפני הכבוד: